

Sygn. akt **II AKa 167/15**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Maciej Żelazowski
Sędziowie:	SA Andrzej Olszewski (spr.) SO del. do SA Małgorzata Jankowska
Protokolant:	sekr. sądowy Karolina Pajewska

przy udziale prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Marcina Lorenca

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2015 r. sprawy

M. U. (1)

o zadośćuczynienie za doznaną krzywdę i odszkodowanie za poniesioną szkodę, wynikłe z wykonania decyzji o internowaniu

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 2 czerwca 2015 r., sygn. akt III Ko 39/15

uchyla zaskarżony wyrok w części zasądzającej od Skarbu Państwa na rzecz M. U. (1) kwotę 103.300,40 (sto trzy tysiące trzysta 40/100) złotych tytułem odszkodowania za poniesioną szkodę wynikłą z wykonania decyzji nr (...) o internowaniu z dnia 27 sierpnia 1982 r. i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Okręgowemu w Szczecinie do ponownego rozpoznania.

Małgorzata Jankowska Maciej Żelazowski Andrzej Olszewski

Sygn. akt II AKa 167/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 czerwca 2015 r., Sąd Okręgowy w Szczecinie orzekł:

„ 1. na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz.U. Nr 34/91, poz. 149 z późn. zmianami) przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz M. U. (1) kwotę 25.000 (dwudziestu pięciu tysięcy) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, na poczet której zalicza kwotę przyznaną orzeczeniem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 7 maja 2009 r. w sprawie III Ko 218/08, oraz kwotę 103.300,40 zł. (stu trzech tysięcy trzystu

złoty i czterdziestu groszy), tytułem odszkodowania za poniesioną szkodę, wynikłą z wykonania decyzji nr 273/82 o internowaniu z dnia 27 sierpnia 1982 r, wraz z ustawowymi odsetkami od uprawomocnienia się orzeczenia;

2. w pozostałej części wnioszek oddała;

3. koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.”

Powyższy wyrok zaskarżył prokurator Prokuratury Okręgowej w Szczecinie, który zarzucił:

„ - obrazę przepisów prawa procesowego mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a mianowicie art. 7 kpk poprzez dowolne i bezpodstawne

- uznanie, iż emigracja M. U. (1) i co za tym idzie utrata przez nią prawa do przekształcenia spółdzielczego, lokatorskiego prawa do lokalu przy al. (...) w S. w prawo własności, stanowi bezpośredni skutek, wykonania wobec niej Decyzji Nr (...) o internowaniu z dnia 27 sierpnia 1982 r., w związku z wprowadzeniem w dniu 13 grudnia 1981 r. w Polsce stanu wojennego, uzasadniający zasądzenie odszkodowania,
- ustalenie metody obliczenia wysokości szkody, w postaci utraty korzyści, wynikających z braku możliwości przekształcenia spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu przy al. (...) w S. w prawo własności,

podczas gdy, prawidłowa ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego

z uwzględnieniem zasad logiki i doświadczenia życiowego nie pozwala na wyprowadzenie takich wniosków.”

Podnosząc także zarzuty, skarżący wniósł „o zmianę pkt 1 zaskarżonego wyroku przez uchylenie o zasądzeniu kwoty 103.300,40 zł tytułem odszkodowania za poniesioną szkodę wynikłą z wykonania Decyzji Nr (...) o internowaniu z dnia 27 sierpnia 1982 r.”

Na rozprawie odwoławczej, prokurator Prokuratury Apelacyjnej wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja okazała się o tyle uzasadniona, że doprowadziła do kontroli instancyjnej wyroku, a następnie do jego częściowego uchylenia.

Nie budzi wątpliwości, że wnioskodawczyni należało się zadośćuczynienie, które sąd rozstrzygający ustalił na kwotę 25 000 złotych. Tego nikt nie kwestionował, i w tym zakresie wyrok się uprawomocnił.

Natomiast, orzekając o odszkodowaniu, zdaniem Sądu Apelacyjnego, Sąd Okręgowy nie poczynił podstawowych ustaleń faktycznych.

Nie ustalił czy:

- w chwili przekazania do dyspozycji spółdzielni mieszkania przy al. (...) w S. przez T. U., było ono objęte ustawową wspólnością małżeńską,

- jaki byłby koszt ewentualnego przekształcenia tego mieszkania na własnościowe prawo do lokalu, zarówno w chwili opuszczenia Polski na początku 1983 r., jak i powrotu do kraju,

- jakie były realne możliwości materialne wnioskodawczyni i jej męża do tzw. wykupienia mieszkania zarówno przed, jak i po powrocie do Polski.

Nadto, nie wykazano, w przypadku przyjęcia, że mieszkanie przy al. (...) w S. należało do T. U., że to wnioskodawczyni poniosła konkretną szkodę wynikłą z jej internowania, a następnie wyjazdu

z Polski. A twierdzenie sądu rozstrzygającego, iż w latach dziewięćdziesiątych masowo dokonywano przekształceń lokali spółdzielczych lokatorskich w spółdzielcze własnościowe, bo koszty takiego przekształcenia w „niektórych okresach” były niezwykle niskie, nie znajduje żadnego odzwierciedlenia w ustaleniach faktycznych, i jest dowolną oceną.

Dlatego, Sąd Apelacyjny uchylił wyrok w części zasądzającej na rzecz M. U. (1) kwotę 103 300,40 zł tytułem odszkodowania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy, sąd rozstrzygający uwzględni wyżej przytoczone uwagi, dokona odpowiednich ustaleń faktycznych, a następnie je kompleksowo oceni.

Małgorzata Jankowska Maciej Żelazowski Andrzej Olszewski